

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1. března 2018 v senátě složeném z předsedy JUDr. Eduarda Wipplinger a soudců JUDr. Milana Suka a JUDr. Libuše Chudíkové v trestní věci obžalovaného **D. P.**, narozeného [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted],

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu se k odvolání Okresního státního zástupce v Chebu a obžalovaného **D. P.** **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 23. 10. 2017 č. j. 2 T 19/2017 – 882 ve výroku o vině pod bodem I) a II) a dále ve výroku o trestu a náhradě škody a také ve zprošťujícím výroku a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se v tomto rozsahu věc **vrací** okresnímu soudu.

II. Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se rozhoduje tak, že obžalovaný **D. P.** **se odsuzuje** za jednání pod bodem III) napadeného rozsudku podle § 210 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **osmnácti (18) měsíců**, jehož výkon se mu za použití §§ 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené pojišťovny

UNIQUA pojišťovna a. s.
AXA životní pojišťovna
Allianz pojišťovna a. s.
Kooperativa pojišťovny a. s.
Česká podnikatelská pojišťovna a. s.
Pojišťovna České spořitelny a. s.
Generali pojišťovna a. s.

ČSOB pojišťovna a. s.
NN pojišťovna a penzijní společnost a. s.

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný D. P. uznán vinným, že jako pojistník a pojištěný:

I.

A) dne 16.1.2013 v Chebu, okres týž, jako zájemce o uzavření pojistné smlouvy, při uzavírání pojistné smlouvy rizikové životní pojištění s dividendou G č. [REDACTED] s pojistitelem UNIQA pojišťovna, a.s., s počátkem pojištění od 1.2.2013, v rozporu s ustanovením § 14 zákona č. 37/2004 Sb. o pojistné smlouvě úmyslně zamlčel podstatné údaje, a to, že na stejný pojistný zájem dne 30.8.2011 sjednal s pojistitelem Pojišťovna České spořitelny, a.s., pojistnou smlouvu FLEXI životní pojištění č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.9.2011,

B) dne 18.1.2013 v Chebu, okres týž, jako zájemce o uzavření pojistné smlouvy, při podání návrhu na uzavření pojistné smlouvy investiční životní pojištění [REDACTED] s pojistitelem Generali Pojišťovna, a.s., s počátkem pojištění od 1.2.2013, v rozporu s ustanovením § 14 zákona č. 37/2004 Sb. o pojistné smlouvě zamlčel podstatné údaje, a to, že na stejný pojistný zájem:

1. dne 16.1.2013 podal pojistiteli UNIQA pojišťovna, a.s., návrh na uzavření pojistné smlouvy rizikové životní pojištění s dividendou G č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

2. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Kooperativa pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu PERSPEKTIVA č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

3. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Allianz pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu RYTMUS č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 17.1.2013,

při sjednávání pouze uvedl, že v roce 2011 sjednal pojištění Flexi u Pojišťovny České spořitelny, a.s.,

II.

A) dne 13.5.2014 v Chebu, okres týž, jako zájemce o uzavření pojistné smlouvy, při uzavírání pojistné smlouvy životního pojištění č. [REDACTED] s pojistitelem ČSOB Pojišťovna, a.s., s počátkem pojištění od 1.6.2014, v rozporu s ustanovením § 2788 občanského zákoníku, zákona č. 89/2012 Sb., zamlčel podstatné údaje, a to, že na stejný pojistný zájem:

1. dne 30.8.2011 sjednal s pojistitelem Pojišťovna České spořitelny, a.s., pojistnou smlouvu FLEXI životní pojištění č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.9.2011,

2. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem UNIQA pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu rizikové životní pojištění s dividendou G č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

3. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Kooperativa pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu PERSPEKTIVA č. [REDACTED] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

4. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Allianz pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu RYTMUS č.

████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 17.1.2013,

5. dne 18.1.2013 sjednal s pojistitelem Generali Pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu investiční životní pojištění ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

6. dne 24.1.2013 sjednal s pojistitelem ING Životní pojišťovna N.V, pobočka pro Českou republiku, pojistnou smlouvu životní pojištění SMART č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 26.1.2013,

7. dne 24.1.2013 sjednal s pojistitelem Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu Investiční životní pojištění - OK1 č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

B) dne 15.5.2014 v Chebu, okres týž, jako zájemce o uzavření pojistné smlouvy, při podání návrhu na uzavření pojistné smlouvy o životním pojištění Wüstenrot ProSichr č. ██████████ s pojistitelem Wüstenrot, životní pojišťovna, a.s., s počátkem pojištění od 1.6.2014, v rozporu s ustanovením § 2788 občanského zákoníku, zákona č. 89/2012 Sb., zamlčel podstatné údaje, a to, že na stejný pojistný zájem:

1. dne 30.8.2011 sjednal s pojistitelem Pojišťovna České spořitelny, a.s., pojistnou smlouvu FLEXI životní pojištění č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.9.2011,

2. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem UNIQA pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu rizikové životní pojištění s dividendou G č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

3. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Kooperativa pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu PERSPEKTIVA č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

4. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Allianz pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu RYTMUS č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 17.1.2013,

5. dne 18.1.2013 sjednal s pojistitelem Generali Pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu investiční životní pojištění ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

6. dne 24.1.2013 sjednal s pojistitelem ING Životní pojišťovna N.V, pobočka pro Českou republiku, pojistnou smlouvu životní pojištění SMART č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 26.1.2013,

7. dne 24.1.2013 sjednal s pojistitelem Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu Investiční životní pojištění - OK1 č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

8. dne 13.5.2014 sjednal s pojistitelem ČSOB Pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu životní pojištění č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.6.2014,

III.

a) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 18.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřené pojistné smlouvy RYTMUS č. ██████████ kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 17.1.2013, a to mezi pojistníkem obžalovaným D████████ P████████ a pojistitelem Allianz pojišťovna, a.s., škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele Allianz pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 28.000 Kč,

b) dne 16.12.2014, za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného investičního životního pojištění č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013, a to mezi pojistníkem obžalovaným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem Generali Pojišťovna, a.s., škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele Generali Pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 35.000 Kč,

c) dne 16.12.2014, za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.6.2014, a to mezi pojistníkem obžalovaným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem ČSOB Pojišťovna, a.s., škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele ČSOB Pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 35.000 Kč,

d) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 18.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění Wüstenrot ProSichr č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.6.2014, a to mezi pojistníkem obviněným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem Wüstenrot, životní pojišťovna, a.s., škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele Wüstenrot, životní pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 10.500 Kč,

e) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 19.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění ING SMART č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 26.1.2013, a to mezi pojistníkem obviněným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem ING Životní pojišťovna N.V., pobočka pro Českou republiku, ze dne 24.1.2013, škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele ING Životní pojišťovna N.V., pobočka pro Českou republiku, pojistné plnění ve výši 35.000 Kč,

f) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 17.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění FLEXI životní pojištění č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.9.2011, a to mezi pojistníkem obžalovaným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem Pojišťovna České spořitelny, a.s., ze dne 30.8.2011, škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele Pojišťovna České spořitelny, a.s., pojistné plnění ve výši 126.000 Kč,

g) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 17.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění PERSPEKTIVA č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 17.1.2013, a to mezi pojistníkem obžalovaným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem AXA životní pojišťovna, a.s., škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele AXA životní pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 16.800 Kč,

h) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 18.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění Investiční životní pojištění - OK1 č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013, a to mezi pojistníkem obžalovaným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., úmyslně uvedl nepravdivé údaje, když uplatnil škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu

nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 21.000 Kč,

ch) dne 16.12.2014 (pojistiteli doručeno dne 18.12.2014), za účelem opatření finančních prostředků, uplatnil z uzavřeného životního pojištění PERSPEKTIVA č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013, a to mezi pojistníkem obviněným D [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojistitelem Kooperativa pojišťovna, a.s., škodní událost - úraz prstů pravé horní končetiny, ke kterému mělo dojít pádem z kola dne 28.8.2014 v Mostě, okres týž, ačkoliv k tomuto úrazu nikdy nedošlo, přičemž v rámci likvidace pojistné události obdržel od pojistitele Kooperativa pojišťovna, a.s., pojistné plnění ve výši 33.600 Kč,

celkem bylo uvedenými pojistiteli vyplaceno pojistné plnění ve výši 340.900 Kč.

2. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno pod bodem I) jako pokračující přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pod bodem II) jako pokračující přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pod bodem III) jako pokračující přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 210 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dva a půl roku, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byly poškozené pojišťovny UNIQUA pojišťovna a. s., AXA životní pojišťovna, Allianz pojišťovna a. s., Kooperativa pojišťovny a. s., Česká podnikatelská pojišťovna a. s., Pojišťovna České spořitelny a. s., Generali pojišťovna a. s., ČSOB pojišťovna a. s., NN pojišťovna a penzijní společnost a. s. odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Naproti tomu byl obžalovaný D [REDAKCE] P [REDAKCE], který měl dne 16.1.2013 v Chebu, okres týž, jako zájemce o uzavření pojistné smlouvy, při uzavírání pojistné smlouvy RYTMUS č. [REDAKCE] s pojistitelem Allianz pojišťovna, a.s., s počátkem pojištění od 17.1.2013, v rozporu s ustanovením § 14 zákona č. 37/2004 Sb. o pojistné smlouvě úmyslně zamlčet podstatné údaje, a to, že na stejný pojistný zájem:

1. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem UNIQA pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu rizikové životní pojištění s dividendou G č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

2. dne 16.1.2013 sjednal s pojistitelem Kooperativa pojišťovna, a.s., pojistnou smlouvu PERSPEKTIVA č. [REDAKCE] kdy pojistná smlouva byla uzavřena s počátkem pojištění od 1.2.2013,

při sjednávání pouze uvedl, že v roce 2011 sjednal pojištění Flexi u Pojišťovny České spořitelny, a.s., přičemž v případě, že by výše uvedené údaje při sjednávání uvedl, pojistitel Allianz pojišťovna, a.s., by s ním pojistnou smlouvu neuzavřel, avšak vzhledem k tomu, že úmyslně zamlčel shora uvedené podstatné údaje, tak na základě pojistné události ze dne 7.3.2013 (poranění pravého kolena) mu bylo pojistitelem vyplaceno pojistné plnění v celkové výši 242.400 Kč,

čímž měl spáchat zločin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a) odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená organizace Allianz pojišťovna a. s. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolání jak obžalovaný D [REDAKCE] P [REDAKCE], tak i státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chebu. Obžalovaný ve svém obsáhlém odvolání namítá, že vina obžalovaného nebyla přesvědčivým způsobem prokázána, obžaloba konstruuje hypotézu, kterou dílčím způsobem převzal i nalézací soud v napadeném rozsudku, která však není důkazně podložena tak, aby mohla být vyvrácena či jen zpochybněna presumpce nevinu podle § 2 odst. 2 trestního řádu. Základním důkazem pro posouzení otázky viny klienta je jeho výpověď

z přípravného řízení a z hlavního líčení. Obě výpovědi jsou ve shodě a mimo pochybnost z nich vyplývá, že se žádného protiprávního jednání nedopustil. Odmítl, že by jakkoliv zamlčel a již vůbec ne úmyslně uzavření více pojistných smluv s více pojišťovnami a rovněž odmítl, že by přijal jakékoli pojistné plnění z pojistné smlouvy za jakýkoli úraz, který se nestal. Odmítl, že by jakkoli zamlčel, a již vůbec ne úmyslně, uzavření více pojistných smluv s více pojišťovnami, a rovněž odmítl, že by přijal jakékoli pojistné plnění z pojistné smlouvy za jakýkoli úraz, který se nestal. Uvedl, že o všech uzavřených pojistných smlouvách věděl pojišťovací makléř J. V., který s ním všechny pojistné smlouvy uzavíral, a to bez výjimky od první pojistné smlouvy. První pojistnou smlouvu s ním uzavíral J. V. ještě jako zástupce společnosti Broker Consulting (2011), a následně ho kontaktoval jako zástupce nové společnosti Fincentrum (2013). J. V. mu sám nabízel nové pojistné produkty prostřednictvím více pojistných smluv na jeden pojistný zájem. Obžalovaný chtěl být pojištěn s ohledem na jeho sportovní aktivity (motokros, lední hokej, lyžování, apod.), ale rovněž se výslovně makléře J. V. ptal, zda to je možné a zda to není protiprávní, mít více pojistných smluv na jeden pojistný zájem. Byl makléřem J. V. ubezpečen, že to je v pořádku, že může mít více pojistných smluv, s výhradou, že všechny pojišťovny musí o ostatních pojistných smlouvách vědět, což makléř J. V. garantoval, že zajistí, neboť bude všechny jím zprostředkovávané pojistné smlouvy u všech pojišťoven registrovat. Obžalovanému toto přišlo logické, když makléř J. V. mu uzavření všech smluv nabízel, uzavření všech smluv s ním domlouval, a zajišťoval uzavření všech smluv u jednotlivých pojišťoven. Všechny pojistné smlouvy, jak jsou uvedeny v obžalobě, svým jménem k uvedeným termínům uzavřel, první prostřednictvím společnosti Broker Consulting, všechny ostatní prostřednictvím společnosti Fincentrum, a pokud jde o pojišťovacího makléře, pak všechny výlučně prostřednictvím J. V. Ohledně všech pojistných smluv jednal výlučně s J. V., kterého znal dlouho, měl k němu důvěru osobní i důvěru, že své práci pojišťovacího makléře rozumí. Měl zájem o to, aby vždy byl řádně pojištěn pro případ smrti, trvalých následků úrazu či ztráty pracovní schopnosti, a měl zcela jasnou představu o tom, na jaký pojistný zájem chce pojistit, a jaká je výše pojistného, kterou může případně platit, tak, aby náklady na pojistné zvládl hradit ze svého pracovního příjmu. Když ho v roce 2013 znovu kontaktoval makléř J. V. a nabídl mu pojistné produkty pojišťoven, které zastupuje společnost Fincentrum, pak makléři J. V. sdělil a vymezil zcela konkrétně, jakým způsobem a pro co, tedy na jaký pojistný zájem, by chtěl být pojištěn, a současně také sdělil finanční limit výše pojistného, kterou je schopen platit. Makléře J. V. jako zástupce společnosti Fincentrum považoval za profesionála, tedy za osobu, která mu doporučí nejlepší možnou variantu, a neměl pochybností o tom, že prostřednictvím J. V. jedná přímo s pojišťovnami, neboť byl makléřem J. V. ubezpečen, že společnost Fincentrum a všechny osoby, které ve společnosti Fincentrum působí, zastupují na základě smlouvy všechny pojišťovny, a tedy vše, co je při jednání o uzavření pojistné smlouvy sděleno makléři J. V. jako zástupci společnosti Fincentrum, je tak již sděleno každé jednotlivé dotčené pojišťovně, včetně skutečnosti, že klient uzavírá více pojistných smluv na stejný pojistný zájem. Skutečnost, že pojištění je rozloženo do více uzavíraných smluv, s více pojišťovnami, mu zprvu přišla zvláštní, a tedy se makléře J. V. výslovně ptal, zda je to po právu, neboť chtěl mít jistotu, že pokud se mu něco stane, nebude problém s pojistným plněním. Řešení formou více pojistných smluv mu bylo výslovně doporučeno makléřem J. V., který jej ujistil, že může mít uzavřeno více pojistných smluv, ale s tím, že o všech smlouvách musí všechny jednotlivé pojišťovny vědět, za současného ujištění, že tato informace se dostane ke všem dotčeným pojišťovnám prostřednictvím společnosti Fincentrum při registraci všech jednotlivých smluv. Návrh řešení přednesený J. V. dále více nezkoumal, neboť důvěřoval jeho sdělení, že své práci rozumí, že mu doporučuje to nejlepší. Současně poskytnutí všech požadovaných informací bral tak, že pokud společnost Fincentrum zastupuje všechny jednotlivé pojišťovny, pak že prostřednictvím osoby ze společnosti Fincentrum, tedy makléře J. V., poskytuje všechny nezbytné informace všem dotčeným pojišťovnám. Výslovně potvrdil, že v každém jednotlivém případě pravdivě odpověděl makléři J. V. na všechny dotazy při

dojednávání podmínek pojistných smluv, které mu makléř J. V. položil, a nic tedy neuvedl nepravdivě, ani nic nezamlčel. Neměl proto žádné pochybnosti o tom, že uzavření všech pojistných smluv je zcela v pořádku. Pokud by jakékoli pochybnosti měl, pak by samozřejmě pojistné smlouvy neuzavřel, neboť bylo v jeho vlastním zájmu, abych měl všechny pojistné smlouvy v pořádku, a pokud si bude platit pojištění, aby se mohl spolehnout, že v případě pojistné události bude mít nárok na vyplacení pojistného plnění. Obsah návrhu pojistných smluv detailně nekontroloval, neboť měl za to, že každý návrh je vyplněn makléřem J. V. tak, jak se ho dotazoval k jednotlivým údajům, a jak se před vyplněním návrhu s makléřem J. V. domluvil. Dále byl výslovně informován makléřem J. V., že podpisem formuláře návrhu pojistné smlouvy dává klient každé jednotlivé pojišťovně svůj výslovný souhlas k tomu, aby ohledně jiných jeho pojištění u jiných pojišťoven, a také ohledně jeho zdravotního stavu, ohledně dřívějších úrazů a jejich následků, si každá dotčená pojišťovna mohla vyžádat jeho zdravotní dokumentaci, informaci od jiné pojišťovny ohledně jeho pojištění, a výpis ze systému jeho zdravotního pojištění. Takto pak vlastnoručně podepisoval každý jednotlivý návrh na uzavření pojistné smlouvy, s tím, že již detailně nekontroloval celý obsah smluvního návrhu na formuláři. Vždy to probíhalo tak, že se s makléřem J. V. domluvil na konkrétních podmínkách pojistné smlouvy, makléř J. V. odešel, a vždy za pár dnů přinesl vyplněný formulář návrhu na uzavření pojistné smlouvy. Předvyplněný návrh pouze podepsal, nikdy jej osobně nevyplňoval. Pokud ve spojení s uzavřenými pojistnými smlouvami utrpěl jakýkoli úraz, pak tento skutečně nastal, a to se všemi následky, které byly pojišťovnám následně oznámeny. Výslovně uvedl, že ani vědomě, a již vůbec ne úmyslně, nezamlčel pojišťovnám jakoukoli podstatnou okolnost pro uzavření pojistných smluv, a taktéž nikdy pojišťovnám nehlásil pojistnou událost, která by se ve skutečnosti nestala. Tato námitka platí jak pro zákonnou úpravu platnou a účinnou do 31.12.2013 (zákon o pojistné smlouvě č. 37/2004 Sb.), tak pro zákonnou úpravu platnou a účinnou od 1.1.2014 (občanský zákoník č. 89/2012 Sb.).

5. Obhajoba je přesvědčena, že nemůže jít k tíži obžalovaného jako projev jeho úmyslu to, že podrobně nezkoumal vyplněné návrhy na uzavření pojistných smluv, důvěřoval makléři J. V., se kterým o uzavření pojistných smluv jednal, že návrhy pojistných smluv budou vyplněny a připraveny podle domluvy, a takto je v dobré víře podepsal. Obhajoba připouští, že klient jednal nedbale, a v režimu civilního práva protiprávně, avšak totéž je nutno konstatovat o jednání všech dotčených pojišťoven prostřednictvím jejich obchodního zástupce, což je u subjektu, který má být odborně vybaven a v případě pochybností má pojistníka poučit, zcela nepřijatelné, s tím, že následně nelze připustit, aby následky protiprávního jednání samotných dotčených pojišťoven, resp. jejich obchodního zástupce, byly přeneseny na klienta jako pojistníka. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že u obžalovaného zcela absentuje subjektivní stránka ve formě přímého či nepřímého úmyslu. V případě „dolus directus“ by muselo mimo pochybnost ze zjištěného skutkového stavu vyplývat, že klient věděl, že poruší nebo ohrozí zájem chráněný trestním zákoníkem, nebo alespoň věděl, že může takový zájem porušit nebo ohrozit, přičemž přímý úmysl ve vztahu k porušení zákonem chráněného zájmu zjištěn nebyl. V případě „dolus eventualis“ by muselo mimo pochybnost ze zjištěného skutkového stavu vyplývat, že klient věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, přičemž ani nepřímý úmysl ve vztahu k porušení zákonem chráněného zájmu nebyl zjištěn, a to z totožných důvodů, které obhajoba namítá k eliminaci přímého úmyslu. Obhajoba ve vztahu k námitkám ohledně nedostatku naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty odkazuje na publikovaná rozhodnutí:

R 46/1963, ve znění kterého základním předpokladem trestní odpovědnosti je bezpečné zjištění příčinného působení jednání pachatele na trestním zákoníkem chráněné společenské vztahy a toho, zda toto jednání nese všechny znaky zavinění ve smyslu ust. § 15 či ust. § 16 tr. zákoníku,

R 20/1981, ve znění kterého zavinění musí zahrnovat všechny znaky charakterizující objektivní stránku trestného činu, tedy i příčinný vztah mezi jednáním pachatele a následkem trestného činu,

R 19/1971, ve znění kterého závěr o zavinění pachatele musí být vždy prokázán výsledky dokazování a musí z nich logicky vyplývat,

R 92/1951, ve znění kterého k naplnění subjektivní stránky úmyslného trestného činu nestačí, že pachatel úmyslně jednal, ale že tak jednat chtěl, aby úmyslně způsobil výsledek v zákoně uvedený, to vše s tím, že výsledky provedeného dokazování a skutková zjištění, ve znění citovaných publikovaných rozhodnutí vyšších soudů, nepodporují usvědčující hypotézu obžaloby a nalézacího soudu, když na základě dokazování v přípravném řízení i v řízení před soudem nelze dospět k jednoznačnému a důvodné pochybnosti nevzbuzujícímu závěru, že by klient byl ze spáchání pokračujícího přečinu pojistného podvodu s úmyslným zaviněním usvědčen.

Obžaloba sama se ocitla vlastní vinou v důkazní nouzi, když s výjimkou listinných důkazů nenavrhla ani neoznačila důkazy k usvědčení klienta. Obžaloba byla předem, tedy již při předběžném projednání obžaloby, srozuměna, že svědek J. S. jako spolupracující obviněný ve své vlastní trestní věci není věrohodným svědkem tak, aby výlučně na jeho svědectví bylo lze postavit usvědčení obžalovaného, a dále byla srozuměna s tím, že jako v přípravném řízení, a jako v trestních řízeních proti jiným pojistníkům, lze důvodně očekávat, že svědci J. V., M. H., a R. Č., využijí svého práva a nebudou ve věci vypovídat. Obžaloba tak byla odsouzena k důkaznímu neúspěchu v podstatě již v okamžiku jejího podání, neboť je postavena na důkazních návrzích ve formě svědeckých výpovědí svědků J. S., J. V., M. H., R. Č., MUDr. I. D., a J. O., u kterých bylo předem vyloučeno, aby jejich svědectví, ať již jakékoli, bylo hodnoceno jako věrohodné a procesně použitelné.

J. S. a J. V. jsou na základě usnesení Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, ze dne 4.4.2016, č.j. KRPK-25066-506/TČ-2015-190080, stíhání společně :

- pro zvlášť závažný zločin pojistného podvodu podle ust. § 210 odst. 1 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle ust. § 23 tr. zákoníku,

dále J. V. :

- pro zvlášť závažný zločin pojistného podvodu podle ust. § 210 odst. 1 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku,
 - pro zločin pojistného podvodu podle ust. § 210 odst. 1 písm. a), odst. 5 písm. c) tr. zákoníku,
- a dále J. S. :

- pro zločin pojistného podvodu podle ust. § 210 odst. 1 písm. a), odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, přičemž v předmětné trestní věci má J. S. postavení osoby podle ust. § 178a tr. řádu.

J. S., J. V., M. H., J. O., R. Č. a MUDr. I. D. jsou na základě usnesení Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, ze dne 9.9.2016, č.j. KRPK 25066/TČ-2015- 190080, stíhání společně s dalšími obviněnými:

6. Obžalovaný v dobré víře předpokládal, že pokud by byla jakákoli pochybnost, o jakékoli skutečnosti, kterou pravdivě uvedl při každém jednání s makléřem J. V. ohledně návrhu pojistné smlouvy, pak že by byl prostřednictvím společnosti Fincentrum, která všechny pojišťovny zastupovala, požádán o doplnění jakékoli informace, případně že si na základě souhlasu klienta, který stvrdil podpisem formuláře návrhu pojistné smlouvy, každá jednotlivá pojišťovna vyžádá informaci od praktického lékaře klienta, nebo ze systému jeho zdravotního pojištění, nebo od ostatních pojišťoven. On sám vědomě ani úmyslně žádnou skutečnost, na kterou byl dotazován v souvislosti s uzavřením či změnou jakékoli pojistné smlouvy, ani nezamlčel, ani nezkreslil, ani neodpověděl nepravdivě.
7. Pokud obhajoba označuje opakované výpovědi obžalovaného za základní důkaz ve věci v otázce

viny, pak forma a obsah tohoto důkazu jsou takové, že je možno deklarovat jeho výpovědi jako přímý, procesně použitelný, a zejména pak věrohodný důkaz, který vylučuje jakékoli porušení právní povinnosti a tedy vylučuje i jakoukoli jeho trestní odpovědnost. Výpověď obžalovaného není jedním z mnoha zajištěných důkazů v trestním řízení. Jedná se o důkaz, který ve znění ust. § 2 odst.2 trestního řádu stojí na zásadě presumpce neviny, s tím, že jeho obrana a obhajoba by musela být ostatními důkazy vyvrácena tak, aby byl zjištěn jiný, jednoznačný a důvodně pochybnosti nevzbuzující skutkový stav. Takový skutkový stav zjištěn nebyl, a tedy nebyla vyvrácena, ani ve větší míře zpochybněna, obrana a obhajoba obžalovaného. Obžaloba byla po provedeném dokazování v přípravném řízení a v řízení před soudem ve stavu důkazní nouze, přičemž neprokázaná vina má v trestním právu totožný následek pro rozhodnutí soudu, jako prokázaná nevina. I pokud by byly ve spojení s některými osamocenými důkazy zjištěny pochybnosti o vině obžalovaného, přičemž důkazy, které by mohly mít usvědčující povahu netvoří celistvý řetězec logicky na sebe navazujících důkazů, pak v souladu se zásadou trestního řízení "in dubio pro reo" měly být tyto případné pochybnosti vyloženy a hodnoceny v jeho prospěch. Důkazní břemeno k vyvrácení případně zjištěných pochybností nesla výlučně obžaloba, která však k vyloučení pochybností neprovedla, nenavrhla ani neoznačila žádné důkazy, což má za následek již namítanou důkazní nouzi obžaloby. Obžaloba vycházela z totožného vymezení skutků tak, jak byly uvedeny ve výroku usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání. Je zřejmé, že již zahájení trestního stíhání ve znění usnesení o zahájení trestního stíhání bylo nezákonné, když vůči klientovi výsledky prověřování policejního orgánu, ve znění ust. §§ 158, 159 trestního řádu neodůvodňovaly postup policejního orgánu podle ust. § 160 odst. 1 trestního řádu, když policejní orgán měl k dispozici pouze listinné důkazy ve formě pojistných smluv, ve formě hlášení pojistných událostí a ve formě dokladů k vyplaceným pojistným plněním klientovi. V přípravném řízení provedl policejní orgán, a v řízení před soudem nalézací soud, dokazování výsledky svědků J. V., M. H., J. S., MUDr. I. D., J. O., R. Č., Š. M. a M. P. Podle očekávání, jako v jiných souvisejících trestních řízeních jiných pojistníků, využili svědci J. V., M. H., MUDr. I. D. a R. Č. svého práva odepřít svědeckou výpověď. Svědek J. S. plnil své povinnosti vůči orgánům činným v trestním řízení, a to jako spolupracující obviněný ve své vlastní trestní věci, a tedy poskytl rozsáhlou svědeckou výpověď o praxi uzavírání pojistných smluv na pobočce společnosti Fincentrum v Chebu, přičemž však nic konkrétního nebyl schopen uvést k osobě obžalovaného, kterého nezná, ani k jeho pojistným smlouvám, s tím, že svědek J. S. vyloučil i pravost svého podpisu na pojistných smlouvách klienta. Obdobně jako svědek J. S. vypověděl svědek J. O. Výsledkem dokazování v přípravném řízení i v řízení před soudem byl stav důkazní nouze obžaloby v důsledku absence svědectví J. V., M. H., R. Č., a MUDr. I. D. v řízení před soudem, a v důsledku procesní a důkazní nepoužitelnosti svědecké výpovědi svědka J. S. a svědka MUDr. I. D. v přípravném řízení. Lze připustit, že výsledky prověřování policejního orgánu mohly založit jistou míru podezření, s ohledem na obsah, resp. formu vyplnění formulářů pojistných smluv, byť bez dalších důkazů toto dílčí podezření nezakládalo důvod k zahájení trestního stíhání klienta. Naproti tomu ale výsledky dokazování v přípravném řízení, s ohledem na očekávané odepření podání svědecké výpovědi ze strany svědků J. V., M. H., a R. Č., při současném vyloučení procesní použitelnosti svědecké výpovědi svědka J. S., bylo zcela v rozporu se zásadami trestního řízení podání obžaloby Okresním státním zastupitelstvím v Chebu na obžalovaného. Logickým vyústěním důkazní nouze obžaloby bylo dokazování v řízení před soudem, při kterém byla potvrzena obhajoba a obrana obžalovaného, a nebyl zajištěn jakýkoli usvědčující důkaz o jeho vině. V řízení před soudem doznala důkazní nouze obžaloby ještě znatelnější intenzity, když klient vypovídal ve shodě s obsahem své výpovědi v řízení před soudem, a jeho obrana a obhajoba nebyla vyvrácena či zpochybněna svědectvím J. V., M. H., R. Č., a MUDr. I. D. S výjimkou svědka MUDr. I. D. nevypovídali svědci J. V., M. H. a R. Č. stejně, jako nevypovídali v přípravném řízení. V řízení před soudem pak nevypovídal svědek MUDr.

I. D., a navíc tento svědek v řízení před soudem předložil své písemné prohlášení ze dne 29.9.2016, ve věci Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, č.j. KRPK-25066/TC- 2015-190080, kterým odvolal pravdivost svého svědectví v trestní věci klienta v přípravném řízení. Pokud pak obžaloba stála na svědectví svědkyň Š. M. a M. P. ohledně prokázání viny obžalovaného v tom smyslu, že neutrpěl ve skutečnosti úrazy, které byly jako pojistné události hlášeny pojišťovnám, pak svědectví těchto osob trpí značně nedostatkem zejména specifické věrohodnosti, když obě svědkyně měly v minulosti postavení osoby blízké ke klientovi, přičemž z citových a emocionálních důvodů nesly obě svědkyně značně nelibě rozpad partnerského vztahu s klientem, v případě svědkyně Š. M. mileneckého vztahu, v případě svědkyně M. P. manželského vztahu, a je zjevné, že jednak obě svědkyně se ve svých výpovědích rozcházejí vzájemně i jednotlivě ve vlastních opakovaných výpovědích, a že obsah jejich svědectví neskrývá prvek snahy přitáhnout obžalovanému v jeho trestní věci. Připočte-li obhajoba v případě svědkyně Š. M. i dílčí vliv aktivity policejního orgánu na zajištění jejího účelového svědectví proti klientovi, pak je zřejmé, že ani jedna svědkyně samostatně, či obě svědkyně společně, nemohly poskytnout relevantní řetězec skutečně usvědčujících důkazů, které by byla přímé, věrohodné a procesně použitelné.

8. Odůvodnění napadeného rozsudku konstruuje důkazně nepodloženou hypotézu, že obžalovaný prostřednictvím makléře J. V. uzavřel více pojistných smluv pro totožný pojistný zájem u více pojišťoven, ve kterých na výslovné dotazy uvedl, že není pojištěn pro totožný pojistný zájem u jiné pojišťovny, a zatajil tak uzavření více pojistných smluv. Nálezací soud dovozuje, že v důsledku zatajení důležité skutečnosti uzavřely dotčené pojišťovny s obžalovaným pojistné smlouvy tak, jak byly vyplněny formuláře návrhů pojistných smluv, přestože by tak při znalosti všech pro ně důležitých okolností neučinily. Závěr nálezacího soudu je takový, že obžalovaný jednal s tím, že předpokládal, že nastane pojistná událost, a že mu tak bude poskytnuto a vyplaceno pojistné plnění, což se skutečně stalo v důsledku úrazů, když následně klient u všech pojišťoven, které uvedl při sjednání pojistné smlouvy v omyl, uplatnil nárok na plnění v souvislosti s těmito úrazy. Obhajoba namítá, že v žádném případě z opakovaných svědeckých výpovědí svědka J. S. nevyplývá, že by uzavírání pojistných smluv obžalovaným prostřednictvím makléře J. V., zapadalo do schématu tzv. „balíčku“, který svědek J. S. popsal v praxi pobočky společnosti Fincentrum v Chebu. Obžalovaný vědomě, záměrně, úmyslně, ani jakkoli zistně, nezatajil dotčeným pojišťovnám důležitou skutečnost pro uzavření pojistné smlouvy, ani tak učinit nemohl, neboť nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že nevyplňoval formuláře návrhů pojistných smluv, ale že tak na základě výslovné domluvy s klientem činil makléř J. V. Nálezací soud deklaruje, že pro posouzení viny klienta je nepodstatné, zda formuláře návrhů pojistných smluv vyplňoval klient sám nebo makléř J. V., či jiná třetí osoba, neboť pokud se pojišťovny výslovně ptaly na konkrétní věc, pak odpověď má svůj význam pro zvážení, zda pojišťovny smlouvu uzavřou či nikoli. Proti tomu obhajoba důrazně namítá, že tento závěr napadeného rozsudku je chybný, a to jak po faktické, tak po právní stránce, neboť pokud nebylo provedeným dokazováním vyvráceno, že formuláře návrhů pojistných smluv nevyplňoval obžalovaný, pak ani nemohl být srozuměn, že v předmětném formuláři návrhu pojistné smlouvy je k „zaškrtnutí“ kolonka deklarující skutečnost, zda má či nemá současně uzavřeny jiné pojistné smlouvy pro totožný pojistný zájem u jiných pojišťoven, přičemž v rozporu se závěry nálezacího soudu jsou písemná stanoviska dotčených pojišťoven, které se rozcházejí v tom, že by neuzavřely pojistnou smlouvu s klientem v případě, že by věděly, že klient má uzavřeny ještě jiné pojistné smlouvy pro totožný pojistný zájem u jiných pojišťoven. Pokud by nálezací soud hodnotil provedené důkazy striktně v souladu s ust. § 2 odst.6 trestního řádu, s přihlédnutím ke snížené obecné i specifické věrohodnosti svědecké výpovědi svědka J. S., při vyloučení procesní použitelnosti svědecké výpovědi svědka MUDr. I. D., a při absenci svědectví J. V., M. H., a R. Č., pak by musel logicky dospět k závěru, že listinné důkazy samy o sobě nemohou být usvědčujícím důkazem proti obžalovanému, bez návaznosti na řetězec jiných důkazů. Jeho obhajoba nebyla vyvrácena ani

zpochybněna být jediným přímým, věrohodným a procesně použitelným usvědčujícím důkazem. Naproti tomu usvědčující hypotéza obžaloby nemá oporu v provedeném dokazování, nemůže být objektivně zjištěným skutkovým stavem, a takto neměla být převzata nalézacím soudem do napadeného rozsudku. Vedle výpovědi klienta a listinných důkazů nemá nalézací soud k dispozici jiný důkaz, než svědeckou výpověď svědka J. S. v přípravném řízení a v řízení před soudem, a svědeckou výpověď svědka MUDr. J. D. v přípravném řízení, když svědci J. V., M. H., a R. Č. využili svého práva a ve věci nevypovídali. Svědecká výpověď svědka J. O. je irelevantní k posouzení viny obžalovaného. Jak bylo již výše uvedeno, svědecké výpovědi svědkyň Š. M. a M. P. jsou zcela procesně nepoužitelné pro jejich specifickou nevěrohodnost. Nalézací soud měl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že po provedení všech dostupných důkazů přetrvávají pochybnosti o důležité skutkové otázce, a tedy měl „in dubio pro reo“ v pochybnostech postupovat ve prospěch obžalovaného. Vždy ke konkrétnímu datu jednal obžalovaný o uzavření pojistné smlouvy výlučně s jedním zprostředkovatelem, jako obchodním zástupcem společnosti, která byla smluvně vázána ke všem dotčeným pojišťovnám, a to s makléřem J. V. Obhajoba namítá, že se vždy jednalo o makléře v obchodním zastoupení za společnost, která měla smluvně zavázány všechny dotčené pojišťovny, se kterými klient uzavřel pojistné smlouvy. Pokud tedy makléř J. V. jako zprostředkovatel, sjednal s klientem návrhy na uzavření pojistných smluv pro totožný pojistný zájem, pak již prostřednictvím osoby makléře J. V. měly všechny dotčené pojišťovny, které makléř J. V. prostřednictvím společnosti zastupoval, v ten okamžik, kdy makléř J. V. učinil klientovi návrh, aby bylo v čase uzavřeno více pojistných smluv pro totožný pojistný zájem, právě tu informaci, kterou považují obžaloba a nalézací soud za podstatnou a úmyslně zamlčenou, že klient má s více pojišťovnami uzavřeno více pojistných smluv pro totožný pojistný zájem. Všechny dotčené pojišťovny byly vůči klientovi silnější obchodní stranou, jednaly prostřednictvím svého obchodního zástupce, makléře J. V., a je irelevantní, že obchodní zastoupení bylo sjednáno s obchodní společností, která následně sjednala mandátní smlouvu s makléřem J. V. Bylo za daného stavu povinností nikoli klienta, ale právě zmocněného obchodního zástupce, makléře J. V., sdělit všem dotčeným pojišťovnám, že sám navrhl klientovi uzavření více pojistných smluv současně pro totožný pojistný zájem, a že tyto návrhy pojistných smluv klient podepsal. V omyl tak nebyly uvedeny dotčené pojišťovny, ale naopak obžalovaný makléřem J. V. Obhajoba namítá, zda vůbec, při důkazní nouzi o tom, kdo podepsal návrhy pojistných smluv za zprostředkovatele, neboť svědek J. S. pravost svých podpisů na pojistných smlouvách klienta vyloučil, mohlo dojít k protiprávnímu jednání obžalovaného, a to ani ve formě přípravy či pokusu, neboť z pohledu civilního práva nikdy k řádnému, platnému a účinnému uzavření pojistných smluv klientem nedošlo, což je zjevně skutečnost, které jsou si všechny dotčené pojišťovny vědomy, a nevymáhají své peněžité nároky v civilním řízení, ve kterém by byly v důkazní nouzi a v ohrožení námitkou promlčení nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

9. J. S., J. V., M. H. a J. O. jsou stíháni ve výše uvedeném trestním řízení jako pojišťovací zprostředkovatelé a obchodní zástupci makléřských společností, kteří uzavírali pojistné smlouvy s jednotlivými pojistníky, a v uzavíraných smlouvách právě tyto osoby měly úmyslně zamlčovat skutečnost, že pojistníci mají uzavřeny obdobné pojistné smlouvy s jinými pojišťovnami, s tím, že dále právě tyto osoby měly organizovat vyplacení pojistného za neexistující úrazy. J. S., J. V., M. H. a J. O. se měli dopouštět uvedené trestné činnosti jako členové organizované skupiny, a to tak, že měli jednat bez vědomí osob, se kterými byly uzavřeny pojistné smlouvy, tím, že za některé pojistníky bylo hrazeno pojistné z titulu pojistných smluv. Obecná i specifická věrohodnost jmenovaných svědků je pro účely dokazování v trestním řízení proti obžalovanému vyloučena. Pokud svědek J. S. vypověděl, že věděl v praxi chebské pobočky společnosti Fincentrum a.s. o tzv. "balíčcích", tedy o souběžném uzavírání pojistných smluv, se stejným pojistníkem, na stejný pojistný zájem, s

různými pojistiteli, pak ale současně k pojistným smlouvám obžalovaného uvedl, že o těchto nic neví, nejednal s ním, pojistné smlouvy s ním neuzavíral, a vyloučil rovněž pravost byť jediného svého podpisu na kterékoli pojistné smlouvě obžalovaného. Pokud obžaloba vychází ze svědectví J. S. ohledně praxe tzv. "balíčků" u chebské pobočky Fincentrum a.s., pak lze vycházet výlučně z vyjádření svědka v tom smyslu, že tato praxe byla vymyšlena a realizována J. V., a spoluobviněným M. H., přičemž výlučně právě pro jmenované makléře měla tato praxe přinášet vysoký nezákonný zisk. Byl to tedy J. S., nikoli klient, kdo umožnil zcela vědomě a záměrně J. V., M. H., příp. spoluobviněnému M. H., používat nevyplněné formuláře pod jeho jménem a autorizací. Obžalovaný připustil, že poté, kdy návrhy pojistných smluv předběžně projednal s J. V. byly návrhy pojistných smluv bez jeho a přítomnosti vyplněny J. V., příp. jinou třetí osobou v sídle chebské pobočky společnosti Fincentrum a.s., a následně vlastnoručně podepsány obžalovaným, přičemž po vyplnění návrhů pojistných smluv sám klient již detailně nekontroloval obsah jednotlivých návrhů, neboť s ohledem na dlouholetý vztah s J. V., a neomezenou důvěrou k J. V., důvěřoval v jeho odbornost a plně se spoléhal na to, že vyplněné návrhy pojistných smluv nemají před podpisem žádné vady, přičemž tak nemohl vůbec ani předpokládat, že by jakékoli údaje podstatné pro uzavření pojistné smlouvy byly záměrně zamlčeny. Obžalovaný výslovně deklaroval, že by nikdy vědomě neuvedl dotčeným pojišťovnám jakékoli nepravdivé údaje, ani by žádné podstatné údaje dotčeným pojišťovnám nezamlčel, a tedy, že pokud by věděl, že formulář návrhu na uzavření pojistné smlouvy je vyplněn nesprávně a nepravdivě, nikdy by takový formulář vlastnoručně nepodepsal.

10. Při posuzování, zda byla naplněna skutková podstata trestného činu pojistného podvodu, je třeba věnovat mimořádnou pozornost dopadu zákonné díkce čl. 8 odst.2 Listiny základních práv a svobod a ust. § 12 odst.2 tr. zákoníku, to vše s ohledem na zásadu "ultima ratio". Ústavní soud ČR svým ústavním nálezem II. ÚS 1748/2008 ze dne 17.4.2009 deklaroval, že znaky skutkové podstaty trestného činu pojistného podvodu je nutno vykládat s ohledem na subsidiární roli trestní represe restriktivně, se zdůrazněním zásady odpovědnosti výlučně za zavinění "nullum crimen sine culpa". Ústavní soud ČR uvedl v odůvodnění citovaného ústavního nálezu, že u trestného činu pojistného podvodu nelze odhlížet od velké variability okolností, za nichž dochází k uzavírání pojistných smluv, přičemž je povinností obecných soudů vzít do úvahy všechny okolnosti, včetně eventuálního nesprávného postupu zástupců poškozených pojišťoven, a včetně možného negativního skutkového či právního omylu na straně podezřelého pachatele jako pojištěnce. Obhajoba plně odkazuje na závazný právní názor Ústavního soudu ČR s tím, že citovaný ústavní náález přímo učebnicově dopadá na daný případ klienta, když je zřejmé, že pokud byly dotčené pojišťovny poškozeny porušením právní povinnosti osoby zúčastněné na procesu uzavírání pojistných smluv, pak to nebyl klient, kdo porušil právní povinnost, která je základem trestní odpovědnosti podle ust. § 210 tr. zákoníku, ale byl to mimo pochybnost makléř J. V., což vyplývá i z odůvodnění usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání makléře J. V., ze dne 4.4.2016, 9.9.2016 a 16.10.2017.
11. Obžalovaný na základě podaného odvolání navrhl, aby Krajský soud v Plzni, jako soud odvolací, podle ust. § 258 odst. 1, písm. b,c,d,e) trestního řádu, zrušil napadený rozsudek OS Cheb, sp. zn. 2 T 19/2017, ze dne 23.10.2017, a podle ust. § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věc nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
12. Odvolání státního zástupce bylo podáno v neprospěch obviněného a směřovalo jak proti zprošťujícímu výroku obžaloby, tak i proti odsuzujícím výrokům, protože tyto výroky spolu souvisejí. Okresní soud provedl v této věci dokazování v potřebném rozsahu. Zprošťující výrok velice stručně odůvodnil tím, že v případě uzavření pojistné smlouvy s pojistitelem Allianz pojišťovna a. s. dne 16.1.2013 nezamlčel podstatné údaje, když v dotazníku uvedl sjednané pojištění s Pojišťovnou České spořitelny. Obžaloba vycházela z toho, že při sjednávání této pojistné smlouvy zamlčel sjednání dalších dvou smluv s pojistiteli UNIQUA pojišťovna a.s. a s Kooperativa pojišťovna a.s.. Soud poukázal na to, že nebylo prokázáno, že obžalovaný věděl v

době uzavírání smlouvy s pojišťovnou Allianz, že již má smlouvy s pojišťovnami UNIQUA a Kooperativa pojišťovna uzavřené, Podle soudu nebylo prokázáno, zda tyto smlouvy sjednal před sjednáváním smlouvy s pojišťovnou Allianz. Jelikož podle názoru soudu nebylo prokázáno zamlčení podstatných údajů, nebylo také možno dospět k závěru, že by pojistné plnění bylo vyplaceno neoprávněně. Odvolatel poukazuje na to, že obviněný postupně uzavíral velké množství pojistných smluv, zde také hradil nezanedbatelné pojistné. Ze zjištěného rozsahu pojistných smluv je zřejmé, že byl přinejmenším srozuměn s tím, že má uzavřeno větší množství pojistných smluv a byl také srozuměn s tím, že mu bude vypláceno pojistné plnění. To také bylo důvodem páčání trestné činnosti a to nejen ze strany obviněného P■■■■, ale zejména ze strany pojišťovacích makléřů. Tuto zavedenou praxi popsal velice podrobně a přiléhavě svědek J■■■■ S■■■■. Sám obviněný k věci vypovídal v podstatě v obecné rovině a zdůrazňoval, že při podpisu smluv dával svolení každé z pojišťoven ověřit si všechny údaje. Zde je nutno přihlídnout k tomu, že pojišťovny jsou podnikající subjekty, mezi nimi existují vztahy konkurence a nelze předpokládat, že by si navzájem poskytovaly informace o svých klientech a uzavřených smlouvách. Z listinných podkladů, které jsou ve spise navíc, ani nevyplývá, že by některá ze smluv či dotazníků obsahovala takovouto otázku. Jednání obviněného je nutno posuzovat v souvislosti s dalšími případy, kde je vedeno trestní stíhání dalších pojištěných osob. Podle názoru odvolatele vzhledem k časovým souvislostem mělo být jednání obviněného popsáno pod bodem I. B) výroku obžaloby zahrnuto do odsuzující části. Otázka použité právní kvalifikace je samozřejmě věcí posouzení všech souvislostí, bylo by možno dospět i k závěru, že obviněný již při uzavírání první smlouvy byl srozuměn s uzavíráním dalších smluv a zejména s čerpáním pojistného plnění a že tak vyvolal popsany stav a uzavíráním dalších smluv jej v podstatě udržoval.

13. Z těchto důvodů navrhl, aby Krajský soud v Plzni podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve zprošťujícím výroku i ve výroku o vině a trestu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně.
14. Krajský soud v Plzni z podnětu podaných odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž směřovala podaná odvolání, i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.
15. Pokud krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku pod bodem I) a II), pak má za to, že je nutno přisvědčit námitkám, které uplatnil obžalovaný v podaném odvolání, a proto lze plně na toto odvolání v tomto směru odkázat. Hlavní námitkou je neprokázání subjektivní stránky trestného činu. V tomto směru je napadený rozsudek zdůvodněn zcela nedostatečně. Z dosud provedených důkazů ani z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, jak lze vyvrátit tvrzení obžalovaného, že vše připravoval pan V■■■■, kterému důvěřoval a kterému uvedl všechny potřebné údaje, že se ho i ptal na to, zda může mít zároveň více uzavřených pojistných smluv a ten že mu na všechno odpovídal, že ano, že je vše v pořádku. Toto tvrzení obžalovaného dosud vyvráceno nebylo a ani hodnocení důkazů v tomto směru ze strany okresního soudu vysvětleno nebylo. Pouze skutečnost, že obžalovaný podepsal jednotlivé smlouvy, k prokázání úmyslu zamlčet podstatné údaje nestačí. Proto v tomto směru byl napadený rozsudek zrušen a v rozsahu zrušení byla věc vrácena okresnímu soudu, který bude muset reagovat na všechny námitky obhajoby, které se otázky subjektivní stránky trestného činu týkají.
16. Pokud jde o jednání obžalovaného pod bodem III), zde se naopak krajský soud ztotožnil s nalézacím soudem. Ohledně tohoto jednání jde také o jinou situaci, kdy šlo o předstírání neexistujícího úrazu, na základě kterého bylo vyplaceno pojistné plnění. V tomto směru měl okresní soud k dispozici dostatek důkazů a tyto důkazy také řádně zhodnotil. Třebaže je hodnocení důkazů i v tomto směru poněkud stručné, je však logické a nelze mu nic zásadního vytknout.
17. Krajský soud se domnívá, že ohledně tohoto jednání je především k dispozici procesně použitelná výpověď MUDr. I■■■■ D■■■■ ze dne 29.6.2016, kdy svědek vypovídal po řádném

poučení v přítomnosti obhájce obžalovaného. Tato výpověď pak byla v hlavním líčení správně přečtena postupem, který je v souladu s trestním řádem, neboť svědek v hlavním líčení odmítl vypovídat. Výpověď svědka MUDr. D. [REDACTED] je jednoznačná, jak ji stručně cituje i okresní soud. Svědek MUDr. I. [REDACTED] D. [REDACTED] ve své výpovědi obecně vypovídal o své spolupráci s osobou pana Č. [REDACTED], který po něm požadoval vydávání fiktivních lékařských zpráv. K osobě obžalovaného D. [REDACTED] P. [REDACTED] jednak uvedl, že tuto osobu nezná, nic mu to neříká. Pokud byl jeho pacientem, tak ho mohl ošetřit maximálně v jednom případě. Nevylučuje, že tedy byl jeho pacientem. Dále uvedl, že když jsou mu předloženy lékařské zprávy ze dne 28.8.2014, dále ze dne 4.9.2014, 18.9.2014, 9.10.2014 a 6.11.2014, které se vztahují k úrazu osoby D. [REDACTED] P. [REDACTED], tak připustil, že tyto lékařské zprávy napsal, všechny podepsal. Pokud jde ovšem o kontroly pacienta, tak tyto nikdy fyzicky neproběhly. Pokud se týká samotného úrazu – vykloubení prstů pravé ruky, tak uvedl, že tento úraz se nestal, to může potvrdit, protože takové úrazy v ambulanci neošetřuje, dokonce tento typ úrazu – vykloubené prsty nikdy neošetřoval, on by takového pacienta poslal na úrazovou ambulanci. Kromě toho si pamatuje, že to po něm takto chtěl pan Č. [REDACTED], současně si pamatuje, že fiktivní lékařské zprávy k tomuto typu úrazu vypsali ještě ve dvou dalších případech. Doplnil, že tento typ úrazu není na jejich ortopedii léčen, léčba by proběhla na chirurgii. Že by nějakému pacientovi vracel vykloubené prsty do správné polohy, to v ortopedické ambulanci neprováděl, tím si je jist. Úrazová chirurgická ambulance byla v místě, kde měl ortopedickou ambulanci. Navíc je k dispozici i přepis SMS zprávy, o které se okresní soud nezmiňuje. MUDr. I. [REDACTED] D. [REDACTED] dne 26.7.2016, když s ním byl sepsován úřední záznam o podaném vysvětlení, se zmiňoval o spolupráci s panem Č. [REDACTED] a po skončení sepsování protokolu pak vydal pro potřeby trestního řízení jeden kus SMS zprávy a odpověď z mobilního telefonu s komunikací mezi jeho osobou a R. [REDACTED] Č. [REDACTED]. Ze zprávy zasílané svědkem panu Č. [REDACTED] dne 16.4.2015 vyplývá, že již s ním nechce spolupracovat a nechce, aby ho ještě kontaktoval. Fotokopie SMS zprávy je založena na č.l. 172 spisu. I tato SMS zpráva svědčí o pravdivosti výpovědi svědka MUDr. D. [REDACTED], kterou zdůrazňuje i okresní soud.

18. Pokud jde o výpovědi svědkyň M. [REDACTED] P. [REDACTED] a Š. [REDACTED] M. [REDACTED], ty shodně uvádějí, že v předmetné době, kdy měl obžalovaný dne 28.8.2014 utrpět úraz pádem z kola a kdy mělo dojít k úrazu prstů pravé horní končetiny, neměl žádné omezení. Okresní soud sice podrobně neuvádí, proč těmto svědkyním věří, ale je evidentní, že jim věří a nezjistil nic, v čem by byly jejich výpovědi nevěrohodné. Okresní soud obě svědkyně osobně vyslyšel v hlavním líčení, svědkyni M. [REDACTED] vyslyšel dvakrát, mohl si tak udělat i bezprostřední dojem z výpovědi svědkyň, z toho, jakým způsobem vypovídaly. Soud nezjistil žádnou okolnost, která by zpochybňovala jejich výpovědi, tedy, že by měly nějaký důvod, aby se obžalovanému pomstily. Navíc obě svědkyně i potvrzovaly, že v dřívější době měl na noze ortézu. Nezpochybňovaly tedy možný úraz z března 2013, kdy mělo dojít k poranění pravého kolena.
19. Ohledně tohoto jednání pod bodem III. měl soud k dispozici i další důkaz, a to fotografie z Oslavy Prahy 11, kdy dne 18.9.2014 proběhla akce Den životního prostředí. Z oficiálního plakátu a z dalších důkazů vyplývá, že v rámci akce Dne životního prostředí dne 18.9.2014 v době od 09.00 do 12.00 a následně od 14.00 do 18.00 moderoval celý program právě obžalovaný. V průběhu dne byly pořizovány fotografie, např. v 09.55 hod. je z fotografie patrné, že obžalovaný nemá žádnou sádrou fixaci na pravé horní končetině, žádnou sádrou ani jinou fixaci na horní končetině nemá ani na fotografiích ve 14.37, v 15.20 a nemá ji ani na fotografii pořízené ve 13.21 hod. Z lékařské zprávy vystavené MUDr. I. [REDACTED] D. [REDACTED] např. na č.l. 420 a násl. vyplývá, že obžalovaný měl dne 28.8.2014 utrpět úraz, vykloubení třetího a čtvrtého prstu pravé horní končetiny, byla provedena repozice při vyšetření tahem v ose prstu a fixace v sádrové dlaze. Sádrová dlaha a ortéza rigidní měla být od 28.8. do 9.10.2014. Celková doba léčby pak měla být až do 30.10.2014. Z vlastního ortopedického vyšetření ze dne 28.8.2014 se podává, že tahem třetího a čtvrtého prstu spolu v podélné ose za slyšitelného lupnutí provedena repozice a uvolněn pasivní pohyb a byl odeslán na RTG vyšetření, kde RTG je bez traumatu na zobrazeném skeletu. Na rentgenové vyšetření se tedy měl dostavit až poté, kdy byla provedena repozice. Byla

doporučena dorzální sádrová dlaha na ruku od prstů po loket. Z další zprávy MUDr. I. D. ze dne 4.9.2014 vyplývá, že byla dotočena sádrová fixace na pravou horní končetinu a má následovat doporučená kontrola za dva týdny. Pak je k dispozici další lékařská zpráva z 18.9.2014, kdy mu měla být ve 13.35 hod. sundána sádrová fixace a bylo doporučeno již ponechat fixaci v ortéze - prstová dlaha, nesundávat, a kontrola měla být za tři týdny. Další kontrola měla proběhnout dne 9.10.2014, kdy bylo doporučeno již fixaci nepoužívat. Z lékařské zprávy ze 6.11.2014 vyplývá, že je po rehabilitaci bez potíží. Z fotografií pořízených při moderování dne 18.9.2014, kdy měl mít v dopoledních hodinách ještě pevnou sádrovou fixaci a v odpoledních hodinách prstovou dlahu, je zřejmé, že žádným takovým způsobem obžalovaný omezen nebyl. Navíc měl být dne 18.9.2014 ve 13.35 přítomen v ambulanci lékaře v nemocnici Most a z fotografie pořízené ve 13.21 hod. při moderování akce v Praze i je prokázáno, že v té době byl přítomen v Praze, nikoli v ambulanci v Mostě. Těmito listinnými důkazy se mohl okresní soud zabývat podrobněji, avšak je zřejmé dle podkladů, tedy lékařských zpráv vystavených MUDr. D., že při moderování akce měl mít v dopoledních hodinách obžalovaný na pravé horní končetině pevnou sádrovou fixaci a ve 13.38 mělo dojít v Mostě k jejímu sejmutí a nahrazení prstovou dlahou. Ani ta však na fotografiích pořízených v odpoledních hodinách v Praze patrná není.

20. Ze souhrnu těchto důkazů má krajský soud za to, že okresní soud správně dovodil vinu obžalovaného za jednání pod bodem III), neboť mělo být obžalovanému dne 18.9.2014 dle lékařské zprávy doporučeno prstovou dlahu nesundávat. Nelze tedy v tomto směru učinit jiný závěr, než učinil okresní soud, který dovodil, že pokud šlo o úraz, ke kterému mělo dojít 28.8.2014 a na základě kterého obžalovaný dne 16.12.2014 uplatnil z uzavřených pojistných smluv škodní událost, úraz prstů pravé horní končetiny a jednotlivými pojišťovnami mu na základě uzavřených pojistných smluv bylo vyplaceno pojistné plnění ve výši 340 900 Kč, pak jednal v úmyslu opatřit si prospěch a předstíral událost, s níž je spojeno právo na plnění z pojištění a takovým činem způsobil větší škodu. Jeho jednání bylo tedy v tomto směru správně posouzeno jako pokračující přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku. Proto výrok o vině pod bodem III) zůstal v napadeném rozsudku nedotčen.
21. Krajský soud zrušil k odvolání obžalovaného a státního zástupce i zprošťující výrok napadeného rozsudku, odvolání státního zástupce bylo podáno do zprošťujícího výroku, zároveň i do výroku o vině, nebylo jednoznačné. Je pravda to, co je uvedeno v odvolání státního zástupce, že zprošťující výrok úzce souvisí s výrokem pod bodem I/b) obžaloby a I/a) rozsudku. Výrok soudu, pokud jde tedy o zprošťující část, je nedostatečně zdůvodněný a tedy i nepřezkoumatelný, neboť okresní soud argumentuje pouze tím, že ty tři smlouvy byly uzavřeny v jeden den, neví se v kolik hodin, ale nezabývá se tím, co je hlavním důvodem zrušení u bodu I) a II), tedy že všechny smlouvy zařizoval právě pan V. V tomto směru je zprošťující výrok nedostatečně zdůvodněn, proto i tento výrok byl zrušen a vrácen okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Okresní soud se bude muset po vrácení věci vypořádat i s námitkami obhajoby, které směřovaly zejména do nedostatečně prověřované subjektivní stránky jednání obžalovaného.
22. Pokud jde o výrok o trestu, musel krajský soud opětovně rozhodnout, neboť došlo zčásti ke zrušení výroku o vině. Proto musel být zrušen celý výrok o trestu a muselo být opětovně rozhodnuto. Bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný je dosud netrestanou osobou, polehčuje mu předchozí vedení řádného života. Výrok o vině pod bodem I) a II) byl zrušen, věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Pod těmito body se měl dopustit dalších dvou přečinů, proto muselo dojít ke zmírnění uloženého trestu. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tedy mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby. Výkon tohoto trestu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků, tedy opět mírně nad spodní hranicí, kdy výkon trestu lze podmíněně odložit na zkušební dobu jednoho až pěti let. I tato zkušební doba se jeví krajskému soudu jako přiměřená, a to i vzhledem k osobě obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán. Poškozené pojišťovny pak byly ve shodě s rozhodnutím okresního soudu podle § 229 odst. 1

trestního řádu odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti výroku pod bodem II) může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 1. března 2018

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.